

Livets opprinnelse

Først må vi gi en definisjon

Før vi kan snakke fornuftig om livets opprinnelse, må vi gi en nøktern definisjon, og den kommer her.

- *Det er vanvidd å skulle definere livet*

Nøkterne lesere forventet kanskje at jeg skulle gi meg i kast med å definere livet. Som så mange andre har gjort. Det kryr jo av definisjoner. Rettere sagt definisjonsforsøk. Ingen av dem er gode. Hele prosjektet er vanvittig fordi det bygger på et menneskelig overmot. Et hovmod som egentlig er et ønske om å gjøre oss selv til guder. Eller mer enn det. Vi mennesker definerer først hva liv er. En guddom kan deretter få skape et liv innenfor de premisene vi har lagt med våre hovmodige definisjoner.

Richard Dawkins har valgt å ta parti for hovmodet. Dawkins definerer livet med lettvinnselvfølgelighet. Han stempler oss som ikke tror på evolusjon som

- *uvitende, gale eller onde*

Det er unødvendig å svare ham tilbake på samme nivå. Det holder å påpeke at slike ord er boomeranger som har en tendens til å ramme avsender dersom de skulle bomme på mottager. Dawkins kan ha rett i at hovmod står mot visdom. Galskap står mot nøkternhet. Ondskap står mot godhet. Utfallet kan fort bli at

- *narren vil fortelle oss hva visdom er*
- *den gale vil fortelle oss hva mental balanse er*
- *den onde vil fortelle oss hva godhet er*

og det høres ikke bra ut. Men jeg er redd Dawkins ikke er fornøyd med slike smuler. Mitt Dawkins-mareritt går som følger:

- *Den hovmodige får bestemme at hans tanke er den eneste kloke*
- *Den gale får bestemme at hans sinn er det eneste sunne*
- *Den onde får bestemme at hans vilje er den eneste gode*

Da er vi definitivt på ville veier.